

Страхилъ.

Ето гръцко лукавство! Щѣли да подновятъ ежегодишнія данѣкъ, само и само да ги ненанадамя.

Симеонъ.

Но и азъ му испроводихъ единъ доста несмѣшливъ отговоръ: да си държатъ паритѣ защото ще имъ трѣбать за разноски като имъ отидемъ на гости въ Константинополъ. Ако ще боѣтъ щѣ имъ проводѣ на гости синовеѣ си Михаила и Петра.

Страхилъ.

Тоя згоденъ случай не трѣбва да са изгубва Господарю. Византійската имперія не е бивала никой пѣтъ до толкова разбъркана, до толкова раздирана отъ вътрешни раздори и неспоразуменія! Изложена въ такава една анархія, ний днесъ лесно ще можемъ да продремъ съ войскитѣ си до вратитѣ на самата столица, да превземимъ земи и възложимъ волята си надъ нейната съдба.

Симеонъ.

Подобни мисли имамъ и азъ Страхиле. Обстоятелствата са отъ най-згоднитѣ, съ едни малки трудове и жертви ний щемъ можимъ да ся приближимъ до самата имъ столица и вѣрвамъ безъ боѣ даже да ни отворятъ вратитѣ и молятъ за миръ. Тогава въ предложеніята си ще имъ искаме голѣмо възнагражденіе и тѣжки условія. (Къмъ Михаила и Петра) Затова вие Михаиле, Петре, незабавно ми повикайте сичкитѣ войводи, кажете имъ че ги очаквамъ да дойдѣтъ тука при мене; отъ тамъ идете при Екзарха Іоана, извѣстете му че утрѣ часѣтъ по 10 ще има особено молебствие въ Соборната черкова, за да бѣде готовъ.